स तत्र तामग्र्यधनुर्द्धरस्य वेदीं ददर्शायतपीनबाहुः । ऋचीकपुत्रस्य तपस्विसंघैः समावृतां पुण्यकृदर्चनीयां ।
ततो वसूनां वसुधाधिपः स मरुद्गणानाञ्च तथाऽश्विनोश्च । वैवस्वतादित्यधनेश्वराणामिन्द्रस्य विष्णोः सवितुर्विभोश्च ।
भवस्य चन्द्रस्य दिवाकरस्य पतेरपां साध्यगणस्य चैव । धातुः पितॄणाञ्च तथा महात्मा रुद्रस्य राजन् सगणस्य चैव। १०२२५
सरस्वत्याः सिद्धगणस्य चैव पुण्याश्च ये चाप्यमरास्तथाऽन्ये । पुण्यानि चाप्यायतनानि तेषां ददर्श राजा सुमनोहराणि।
तेषूपवासान् विविधानुपोष्य दत्त्वा च रत्नानि महान्ति राजा। तीर्थेषु सर्व्वेषु परिप्लुताङ्गः पुनः स सूर्पारकमाजगाम ।
स तेन तीर्थेन तु सागरस्य पुनः प्रयातः सह सोदरीयैः । द्विजैः पृथिव्यां प्रथितं महद्भिस्तीर्थं प्रभासं समुपाजगाम ।
तत्राभिषिक्तः पृथुलोहिताक्षः सहानुजैर्देवगणान् पितॄंश्च । सन्तर्पयामास तथैव कृष्णा ते चापि विप्राः सह लोमशेन ।
स द्वादशाहं जलवायुभक्षः कुर्व्वन् क्षपाहःसु तदाऽभिषेकं । समन्ततोऽग्नीनुपदीपयित्वा तेपे तपो धर्म्मभृताम्वरिष्ठः । १०२३०

तमुग्रमास्थाय तपश्चरन्तं शुश्राव रामश्च जनार्द्दनश्च । तौ सर्व्ववृष्णिप्रवरौ ससैन्यौ युधिष्ठिरं जग्मतुराजमीढं ।
ते वृष्णयः पाण्डुसुतान् समीक्ष्य भूमौ शयानान् मलदिग्धगात्रान् । अनर्हतीं द्रौपदीञ्चापि दृष्ट्वा सुदुःखितास्चुक्रुशुरार्त्तनादं ।

ततः स रामश्च जनार्द्दनश्च कार्ष्णिश्च शाम्बश्च शिनेश्च पौत्रं । अन्यांश्च वृष्णीनुपगम्य पूजाञ्चक्रे यथाधर्म्ममहीनसत्त्वः ।
ते चापि सर्व्वान् प्रतिपूज्य पार्थास्तैः सत्कृताः पाण्डुसुतैस्तथैव । युधिष्ठिरं सम्परिवार्य्य राजन्नुपाविशन्देवगणा यथेन्द्रं ।
तेषां स सर्व्वञ्चरितं परेषां वने च वासं परमप्रतीतः । अस्त्रार्थमिन्द्रस्य गतञ्च पार्थं निवेशनं हृष्टमनाः शशंस । १०२३५

श्रुत्वा तु ते तस्य वचः प्रतीतास्तांश्चापि दृष्ट्वा सुकृशानतीव । नेत्रोद्भवं संमुमुचुर्म्महार्हा दुःखार्त्तिजं वारि महानुभावाः ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि वार्ष्णेययुधिष्ठिरसंवादे अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥

॥ जनमेजय उवाच ॥ प्रभासतीर्थमासाद्य पाण्डवा वृष्णयस्तथा । किमकुर्व्वन् कथाश्चैषां कास्तथासंस्तपोधन ।
ते हि सर्व्वे महात्मानः सर्व्वशास्त्रविशारदाः । वृष्णयः पाण्डवाश्चैव सुहृदश्च परस्परं ।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ प्रभासतीर्थं संप्राप्य पुण्यतीर्थं महोदधेः । वृष्णयः पाण्डवान् वीराः परिवार्य्योपतस्थिरे ।
ततो गोक्षीरकुन्देन्दुमृणालरजतप्रभः । वनमाली हली रामो बभाषे पुष्करेक्षणं । १०२४०

॥ बलदेव उवाच ॥ न कृष्ण धर्म्मश्चरितो भवाय जन्तोरधर्म्मश्च पराभवाय । युधिष्ठिरो यत्र जटी महात्मा वनाश्रयः क्लिश्यति चीरवासाः ।
दुर्य्योधनश्चापि महीं प्रशास्ति नचास्य भूमिर्व्विवरं ददाति । धर्म्मादधर्म्मश्चरितो गरीयानितीव मन्येत नरोऽल्पबुद्धिः ।
दुर्य्योधने चापि विवर्द्धमाने युधिष्ठिरे चासुखमात्तराज्ये । किन्त्वत्र कर्त्तव्यमिति प्रजाभिः शङ्का मिथः संजनिता नराणां ।
अयं स धर्म्मप्रभवो नरेन्द्रो धर्म्मधृतः सत्यधृतिः प्रदाता । चलेद्धि राज्याच्च सुखाच्च पार्थो धर्म्मादपेतस्तु कथं विवर्द्धेत् ।
कथं नु भीष्मश्च कृपश्च विप्रो द्रोणश्च राजा च कुलस्य वृद्धः । प्रव्राज्य पार्थान् सुखमाप्नुवन्ति धिक्पापबुद्धीन्भरतप्रधानान् । १०२४५
किन्नाम वक्ष्यत्यवनिप्रधानः पितॄन् समागम्य परत्र पापः । पुत्रेषु सम्यक् चरितं मयेति पुत्रानपापान् व्यपरोप्य राज्यात् ।
नासौ धिया संप्रति पश्यति स्म किं नाम कृत्वाऽहमचक्षुरेवं । जातः पृथिव्यामिति पार्थिवेषु प्रव्राज्य कौन्तेयमितिस्म राज्यात् ।